CZĘSC X. № 85. ROK 5. (1834.)

TYGODNIK PETERSBURSKI.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze Informacyjném; w Wilnie, w xięgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Cena Roczna: w Rossyi, s pocztą, a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 rub. as. Półroczna, 25 r. ass. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni Smirdina: Roczna, 45 r. as. Półroczna, 25 r. as. Dla Królestwa Polskiego: Roczna, 55 r. Półroczna, 28 r. ass.

Piątek, $\frac{2}{14}$ Listopada.

Tygodnik Petersburski będzie wychodził w roku przyszłym bez żadnej zmiany w dotychczasowym układzie i cenie. Osoby, życzące prenumerować to pismo na rok 1835, proszone są o wczesne zgłoszenie się.

Wiadomości krajowe.

CESARSTWO ROSSYJSKIE.

Petersburg $\frac{1}{13}$ Listopada.

NOWINY DWORU.

W przeszłą Sobotę, 27 Października, odbył się w pałacu zimowym święty obrzęd chrztu J. C. M. WIELKIEJ XIĘŻNICZKI ANNY, ze zwykłym ceremoniałem, w obecności N. CESARZA JMCI, JJ. CC. WW. W. X. CESARZEWICZA-NASTĘPCY i W. X. OLGI. Wielcy urzędnicy Dworu, znakomite płci obojéj osoby, równie jak i Członkowie ciała dyplomatycznego, znajdowali się na tym obrzędzie. Chrzestnemi Rodzicami byli: N. CESARZ JMĆ i J. C. W. W. X. ANNA PAWŁOWNA, Xiężna Oranii, którą zastępowała J. C. W. W. X. OLGA.

Po odbytym chrzcie świętym, podczas którego J. C. W. W. X. MICHAŁ zostawał w przyległéj sali, odśpiewano w Jego obecności *Te Deum* przy odgłosie 201 wystrzału z dział twierdzy i dzwonów wszystkich Cerkwi stolicy. Metropolita Nowgorodzki i S.-Petersburski miał potém mszą św., podczas któréj N. CESARZ JMĆ poniosł Nowonarodzoną W. XIĘŻNICZKĘ do Komunii Św. i ozdobił Ją orderem Ś. Katarzyny. Po nabożeństwie N. PAN odbierał w Kaplicy powinszowania Duchowieństwa.

Tegoż dnia był wielki obiad u Dworu, na który zaproszone były Damy i Panny honorowe, tudzież osoby płci obojéj trzech klass pierwszych. Podczas uczty brzmiała muzyka i zwykłe toasty spełnione zostały wśród odgłosu dział. Wieczorem miasto było oświecone.

— Tegoż dnia N. CESARZ JMĆ z J. C. M. W. X. CESARZEWICZEM NASTĘPCĄ, po południu, wyjechał s tutejszej stolicy do Berlina. N. PANU towarzyszą Jenerał-adjutanci: *Benkendorf*, *Adlerberg* i *Kawelin*.

— Przez roskazy dzienne CESARSKIE z d. 25 Października, w Carskiem Siole, Komendant twierdzy Erywanu liczący się w wojsku Jen.-major *Kładiszczew* mianowany Jenerałem 2 okręgu straży wewnętrznéj, a liczący się w wojsku Jen.-major *Kromin* Komendantem tejże twierdzy —27 *tegoż m.* (w Petersburgu), Sztabs-kapitan Nowoingermanlandzkiego pułku *Skworcow* Adjutantem Placu w Wilnie.

— Przez Reskrypta CESARSKIE, mianowani kawalerami orderów: Ś. Anny 1 klassy s koroną, 22 *Październ.* (w Moskwie), Komendant Moskwy, Jener.-porucznik *Staal*.—S. Stanisława 2 klassy, Dowódzca 3 uczebnéj brygady kantonistów wojskowych, liczący się w jeździe pułkownik *Chałański*.

— Dymisyonowany Lejtnant marynarki CESARSKIEJ Bazyli *Durnowo*, testamentem, sprawionym w Styczniu bież. roku, cały swój majątek, złożony ze 4*ch* murowanych domów w Moskwie, przeszło sta dusz włościańskich, a nadto 311,298 rubli kapitału, zapisał na rzecz najuboższych szlacheckich dzieci w gubernii Kostromskiej, przedewszystkiém s familii *Durnowo*, i takich, których rodzice nie mają nad 5 dusz włościańskich, lub, przy 15 duszach, mają trzech synów, z warunkiem iżby takowe dzieci oddawane były na wychowanie do korpusu morskiego lub do korpusu kadetów w Moskwie, i były w nich utrzymywane s procentów od wzmiankowanego kapitału i od tego, jaki się utworzy ze sprzedaży nieruchomości. Wykonanie tego zapisu P. Durnowo zlecił Marszałkom Kostromskim gubernialnemu i powiatowemu, których obok tego zobowiązał, iżby prosili N. PANA o dozwolenie nazywania chłopców, na wspomnionej zasadzie wychowywanych, *pensyonarzami Durnowo*.

N. Cesarz Jmć na przełożenie P. Ministra Spraw Wewnętrznych raczył zatwierdzić żądanie Durnowo utrzymywania pensyonarzów w korpusach kadetów i roskazać, ażeby dobroczynny jego zapis ogłoszonym był przez gazety. Jednoczasowie N. Pan raczył raz na zawsze rozwiązać iż podobne zapisy przyjmowane być mają.

— Do Petersburga przybył: 25 *Października*, z Warszawy, pomocnik Sekr. Stanu Rady Państwa z wydziału Król. Polskiego, R. R. St. *Łęski;* s Kijowa, obyw. tamecz. gub. *Szostakowski;* s Kowna, obyw. wojew. Lubelskiego *Siedlicki;* — 26*go*, s Wilkomierza, tam. obyw. *Bieliński.* Wyjechał 25*go*, do gub. Wileńskiej, fligel-Adj. Sztabs-rotmistrz xiążę *Radziwiłł.*

KRÓLESTWO POLSKIE.

Lista imienna winowajców,

I. Winowajcy na karę śmierci, przez powieszenie na szubienicy wykonać się mającą, skazani.

(Ob. N. poprzedz.)

(Ciąg dalszy.)

23) Eustachy Maciejowski, podof. z batal. saperów b. wojsk polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem z miasta Warszawy.

24) Franciszek Obuchowicz, podofic. z batal. saperów b. wojsk polsk., ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze ze wsi Słomkoszczajzny obwodu Augustowskiego.

25) Józef Garczyński, podof. z pułku piechoty liniow. J. C. M. W. X. Michała, N. 1 b. wojsk polsk. ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Sejkowic obwodu Gostyńskiego.

26) Karol Miniszewski, Sierżant starszy z pułku piech. liniowego J. C. M. W. X. Michała N. 1 b. wojsk pol. ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Krzemieniewa obw. Łęczyckiego.

27) Apolinary Nyko, podchor. z pułku piechoty lin. J. C. M. W. X. Michała N. 1 b. wojska polsk., ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Bujan gubernii Wołyńskiej.

28) Tomasz Malankiewicz, podof. z pułku piech. lin. J. C. M. W. X. Michała N. 1 b. wojska polskiego, ze szkoły podchor. piechoty, rodem z m. Monopola Królestwa Neapolitańskiego.

29) Maryan Płachecki, podof. z pułku piechoty liniow. J. C. M. W. X. Michała N. 1 b. wojska polskiego, ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Szczutkowa obwodu Kujawskiego.

30) Jan Nepomucen Młodecki, podof. z pułku piech. liniowej J. C. M. W. X. Michała N. 1 b. wojsk. pol., ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Gromaniewa obyw. Opatowskiego.

31) Marcin Dobrzelewski, podof. z pułku piech. lin. J. C. M. W. X. Michała N. 1 b. wojska polsk., ze szkoły podchor. piech. rodem ze wsi Zdziszulice obyw. Piotrkowskiego.

32) Jan Falkowski, Sierżant starszy z pułku piech. lin. J. C. M. W. X. Michała N. 1 był. wojska polskiego, ze szkoły podchor. piech. rodem z miasta Płocka.

33) Józef Piechowski, podof. z pułku piechoty lin. J. C. M. W. X. Michała N. 1 b. wojska polskiego, ze szkoły podchorąż. piechoty, rodem z miasta Tukrzynka gubernii Kijowskiej.

34) Augustyn Brüsenmeister, podof. z pułku piech. lin. J. C. M. W. X. Michała N. 1 był. wojska polsk. ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Łowicza.

35) Ignacy Polański, podof. z puł. piech. lin. J. C. M. W. X. Michała N. 1 był. wojska polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Stolnicy Obwodu Kalwaryjskiego.

36) Tomasz Swierkocki, sierżant starszy z puł. 2 piech. lin. był. wojska polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Swierkocina Obwodu Mławskiego.

37) Karol Kłoss, sierżant starszy z puł. 2 piech. lin. był. wojsk polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem z miasta Byczyna ze Szląska.

38) Antoni Zapaśnik, podof. z pułku 2 piech. lin. był. wojsk. polsk., ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Skrobowa gubernii Wołyńskiej.

39) Kazimierz Obrębski, podof. z pułku 2 piech. lin. b. wojs. polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Obrębia Ob. Lipnoskiego.

40) Andrzej Radlicki, podof. z puł. 2 piech. lin. był. wojs. polsk., ze szkoły podchor. piech. rodem ze wsi Rakowca Ob. Gostyńskiego.

41) Teodor Karczewski, podchor. z puł. 2 piech. lin. b. wojs. polsk., ze szkoły podchor. piech. rodem z miasta Kalisza.

42) Wojciech Zdzarski, Sierżant starszy z pułku 2 piechoty liniowej b. wojs. polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Podlesia Obwodu Piotrkowskiego.

43) Franciszek Chełmoński, podchor. z puł. piech. lin. J. C. M. W. Xcia Konstantego N. 3, byłego wojska polskiego, ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Grabiny Obwodu Kieleckiego.

44) Julian Skoczewski, podchorąży z pułku piechoty liniowej J. C. M. W. Xcia Konstantego N. 3 był. wojs. polsk., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy.

45) Józef Waszkiewicz, sierżant starszy z pułku piechoty liniowej J. C. M. W. Xcia Konstantego N. 3 b. w. polsk., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Guźlina, Obwodu Kujawskiego.

46) Antoni Januszyński, podoficer z pułku piechoty lin. J. C. M. W. Xięcia Konstantego N. 3 b. wojska pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Poznania.

47) Marcin Rojewski, podoficer z pułku piechoty lin. J. C. M. W. Xięcia Konstantego N. 3 był. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Pułtuska.

48) Antoni Skalski, sierżant starszy z pułku piech. lin. J. C. M. W. Xięcia Konstantego N. 3 był. wojska pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Prawna, Obwodu Lubelskiego.

49) Szymon Fiutyński, podoficer z pułku piech. lin. J. C. M. W. Xięcia Konstantego N. 3 był. wojska pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Goraja, Ob. Zamojskiego.

50) Xawery Biernacki, podoficer z pułku piech. lin. J. C. M. W. Xięcia Konstantego N. 3. b. w. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Jelna, Ob. Opoczyńskiego.

51) Zenon Kułakowski, sierżant starszy z pułku 4 p. lin. b. w. pols., ze szkoły podchorążych piech., rodem z miasta Nieszawy, Ob. Kujawskiego.

52) Jan Pawłowski, podof. z p. 4*go* piech. lin. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Poklękowa, Ob. Kaliskiego.

53) Józef Wojciechowski, podof. z puł. 4*go* p. lin. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Beresteczka, gub. Wołyńskiej.

54) Sylwester Szawlicki, podof. z p. 4*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Kujawki, Ob. Gostyńskiego.

55) Józef Kowalski, podof. z p. 4*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podchor. piech., rodem z miasta Końskich, Ob. Opoczyńskiego.

56) Wincenty Karpiński, sierżant starszy z p. 5*go* p. l. b. w. pol., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Widawy, Ob. Sieradzkiego.

57) Kasper Kołaczyński, podof. z p. 5*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Warszawy.

58) Stanisław Truszkowski, podof. z p. 5*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem we wsi Niedźwiedna, Ob. Augustowskiego.

59) Marcelli Wisławski, sierżant starszy z p. 5*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Głogowa, Ob. Konińskiego.

60) Ludwik Skrocki, sierżant starszy z p. 5*go* p l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Pajęczna, Ob. Piotrkowskiego.

61) Teodor Hulewicz, sierżant starszy z p. 5*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Międzyrzeca, O. Radzyńskiego.

62) Walenty Ząbkowski, sierżant starszy z p. 5*go* p. l. b. w, pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Kłobucka, Ob Wieluńskiego.

63) Teodor Jeliński, podof. z p. 5*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Brudzewa, Ob. Konińskiego.

64) Maxymilian Lutostański, podof. z p. 5*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Dąbrówki, Ob. Siedleckiego.

65) Hieronim Dębicki, sierżant starszy z p. 6*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Popowa, Ob. Zamojskiego.

66) Franciszek Lisiecki, sierżant starszy z p. 6*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Łętowni, Galicyi Austryackiej.

67) Leon Dobrzycki, podof. z p. 6*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Warszawy.

68) Marcelli Magnuski, podof. z p. 6*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Nieborowa, Ob. Sochaczewskiego.

69) Felix Pawłowski, podof. z p. 6*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Borzejewisk, W. X. Poznańskiego.

70) Jan Pichelski,, podchorąży z p. 7*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech. rodem z miasta Sieradza, Ob. Sieradzkiego.

71) Michał Sławianowski, podchor. z p. 7*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Sudzina, Ob. Piotrkowskiego.

72) Antoni Burowski, sierżant starszy z p. 7*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Ujazdka, Ob. Sandomirskiego.

73) Paweł Pepłowski, podof. z p. 7*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Sarnowa, Ob. Płockiego.

74) Józef Massalski, sierżant starszy z p. 7*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Kruszowic, Ob. Opoczyńskiego.

75) Franciszek Miltzer, sierżant starszy z p. 7*go* p. l. b. w. pols., ze szkoły podch. piech., rodem z miasta Opoczna, Obwodu Opoczyńskiego.

76) Adam Lasota, podoficer z pułku 7*go* piechoty liniowej byłego wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Skierniewic, obwodu Rawskiego.

77) Andrzej Grotowski, podoficer z pułku 7*go* piechoty, liniowej byłego wojska polskiego ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Boka Obwodu Miechowskiego.

78) Józef Bajerski, podoficer z pułku 7*go* piechoty liniowej byłego wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Bronki Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

79) Ludwik Żwierkowski, podof. z batal. 7*go* piechoty liniowej b. wojsk polsk., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Paprotni obwodu Opoczyńskiego.

80) Ferdynand Mejsner podof. z pułku 7*go* piechoty liniowej b. wojska polsk., ze szkoły podchorążych piech., rodem z miasta Lublina.

81) Franciszek Lisiecki podof. z pułku 8*go* piechoty liniowej był. wojska polsk., ze szkoły podchoráż. piechoty, rodem ze wsi Białogonia obwodu Kieleckiego.

82) Dominik Saski, podof. z pułku 8*go* piech. liniow. b. wojs. polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Stawia obwodu Opoczyńskiego.

83) Gabryel Moraczewski, podof. z pułku 8*go* piech. lin. b. wojska polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Wojsk Obwodu Rawskiego.

84) Maciej Kasinowski, podof. z pułku 8*go* piech. lin. b. wojska polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Złotkowa obwodu Konińskiego.

85) Leopold Kietliński, podoficer z puł. 8*go* piechoty liniow. b. wojska polsk., ze szkoły podch. piech., rodem ze wsi Polelowa obwodu Opoczyńskiego.

86) Felix Łubieński, podof. z puł. 8*go* piech. liniow. b. wojska polsk., ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Grobowa obwodu Siedleckiego.

87) Andrzej Nowosielski, podof. z puł. 8*go* piechoty liniow. byłego wojska polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Brwinowa obwodu Warszawskiego.

88) Konstanty Kawiecki, podof. z pułku 8*go* piechoty liniow. b. wojska polsk., ze szkoły podchor. piechoty, rodem ze wsi Magnus Obwodu Sieradzkiego.

89) Józef Patelski, sierżant starszy z pułku strzelców pieszych Jego Cesarsko-Królewskiej Mości N. 1 b. wojska polsk., ze szkoły podchorążych piech., rodem z miasta Krakowa.

90) Stanisław Mazurkiewicz, podoficer z pułku strzelc. pieszych J. C. K. M. N. 1 był. wojska polsk., ze szkoły podchor. piech., rodem ze wsi Piór Obwodu Płockiego.

91) Antoni Baczewski, podoficer z pułku strzelców pieszych J. C. K. M. N. 1 b wojska polsk. ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Załemb Obwodu Płockiego.

92) Felix Szymanowski, podoficer z pułku strzelców pieszych J. C. K, M. N. 1 b. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy.

93) Leon Lipiński, podoficer z pułku strzelców pieszych J. C. K. M. N. 1 b. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Skórek, Obwodu Pułtuskiego.

94) Stanisław Rydecki, podoficer z pułku strzelców pieszych J. C. K. M. N. 1 b. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z Warszawy.

95) Benedykt Kozłowski, podoficer z pułku strzelców pieszych J. C. K. M. N. 1 b. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Tupadł, Obw. Płockiego.

96) Jan Januszewski, podoficer z pułku strzelców pieszych J. C. K. M. b. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy.

97) Antoni Wierzbicki, podoficer z puł. strzelców pieszych J. C. K. M. N. 1 b. wojska polsk., ze szkoły podchor. piech. rodem, ze wsi Niedźwiad X. Poznańskiego.

98) Michał Myśtkowski, sierżant starszy z pułku 2 strzelców pieszych b. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Traw, Obwodu Siedleckiego.

99) Stanisław Czajkowski, sierżant starszy z pułku 2 strzelców pieszych b. wojska polskiego, ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy.

100) Jan Brzeziński, sierżant starszy z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Garwolina Obwodu Łukowskiego.

101) Franciszek Szamota, podoficer z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Chlewni Obwodu Warszawskiego.

102) Stefan Mszanecki, podoficer z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Stelkowic Galicyi austryackiej.

103) Józef Lubowicki, podoficer z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Jastrzębna Województwa Augustowskiego.

104) Franciszek Głaszyński, podoficer z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy.

105) Jan Pieńczykowski, podoficer z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Dereczyna gubernii Grodzieńskiej.

106) Kajetan Jaworski, podoficer z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Władysławowa, Obwodu Maryampolskiego.

107) Michał Ostroróg, podoficer z puł. 2 strzelców pieszych b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Samołuskowa Galicyi austryackiej.

108) Wincenty Modzelewski, podchorąży z pułku 3 strzelców piesz. b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem ze wsi Bieniedzie Obwodu Radomskiego.

109) Edward Berlier, podoficer z puł. 3 strzel. piesz. b. wojs. pols., ze szkoły podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy. *(d. c. p.)*

Wiadomości zagraniczne.

Berlin 4 Listopada. 21 z. m. Cesarzowa Jmć Wszech Rossyj przyjmowała w sali Kawalerskiej i przyległych pokojach wielką liczbę gości. Był to prawdziwie zachwycający widok, oglądać ulubioną Córkę naszego Monarchy, w chwili gdy odbierała hołdy od członków swojej rodziny i niezliczonego mnóstwa osób najwyższego rzędu w stolicy obecnych, tudzież wysokich urędników cywilnych i wojskowych. Xiążęta rodziny Królewskiej stali na czele licznego korpusu oficerów; xiążę Cumberland i xiążę Karol Meklemburg-Strelitz przewodniczyli jenerałom, których Jej C. M. przedstawiał J. K. M. xiążę następca tronu. Cesarzowa Jmć ukazała się w wielkiej sali o siódmej, w narodowym rossyjskim stroju, bogato perłami i brylantami ozdobionym, w towarzystwie licznego orszaku. Całe zgromadzenie przejęte zostało uczuciem uwielbienia z uprzejmości i dobroci z jaką J. C. M. przebiegał wszystkie sale, rozmawiając prawie s każdym z obecnych. Okoliczność ta tem była milszą, iż poświadczała o dobrym stanie zdrowia jakiego dzisia J. C. M. używa. O 8*ej* Cesarzowa Jmć, wróciwszy do własnych pokojów, przyjmowała tam członków ciała dyplomatycznego. Pomiędzy znakomitemi osobami które się tam znajdowały, odznaczał się J. K. M. panujący W. X. Oldenburski, w towarzystwie szambellanów Egloffstein i Witzleben. J. C. M. dawała nazajutrz wielki obiad, na który sproszona była wielka liczba osób pierwszego rzędu.

— 31 t. m. Cesarzowa Jmć Rossyjska z J. C. M. Wielką Xiężniczką Maryą udała się stąd do Wittenberg, w celu widzenia się z J. K. M. wielkim xięciem i J. C. M. wielką xiężną Saxen-Wejmar. Około 2*ej* s południa wjazd Jej oznajmiony został mieszkańcom odgłosem wszystkich dzwonów i strzelaniem z dział. Od samego pałacu aż do tryumfalnej bramy, przez municypalność umyślnie wystawionej, nad którą powiewały połączone bandery rossyjska s pruską, mieszczanie s chorągwiami rościągnęli się we dwa rzędy. Jej C. M, spotkana przed warowniami twierdzy przez komendanta jen.-maj. Brockhusen, odbyła wjazd swój śród niezliczonych tłumów radośnego ludu, w towarzystwie JJ. KK. MM. xiążąt Wilhelma i Karola. W domu komendanta, gdzie przygotowano mieszkanie, oczekiwali Ją wielki xiążę z wielką xiężną Saxen-Wejmar, dokąd przybyli dnia poprzedzającego. Wieczorem miasto najpiękniej oświecono. — 1 b. m. o 2½ s południa Cesarzowa Jmć, z innymi członkami rodziny Krolewskiej, opuściła Wittenberg udając się do Potsdamu, zostawiwszy w mieszkańcach nieopisane uczucie szczęścia jakiem krótki Jej pobyt ich natchnął.

Londyn 28 Października. 23 b. m. o godzinie 2 s południa parlament na nowo odroczony został, do 25 Listopada. Członkowie izby parów i izby niższej w stolicy obecni zebrali się byli na ten koniec w salach gmachu, które pod czas pożaru ocalały.

— Dowiadujemy się iż dla pomieszczenia parlamentu przyjęty został projekt P. Roberta Smirke. Zależy on na tém izby dawną salę *malowaną* urządzić dla izby wyższej, salę zaś izby wyższej dla członków izby reprezentantów. Mury tej ostatniej pozostały nietknięte, i dość będzie pokryć je dachem, co łatwo da się ukończyć w pierwszych dniach Lutego.

— Piszą z Bengalu o powstaniu jakie wybuchnęło tam było w celu zrzucenia s tronu Hurry Holkara. Chorągiew rokoszu podniosł pretendent płci niewieściej, Bhima Bhia, córka Dżeswenty Kas Holkara. Lecz rezydent angielski zgromadził natychmiast znaczny oddział wojska

i po kilku małych utarczkach pojmał piękną buntowniczkę.

Paryż 27 Października. 26 b. m. kommandor Monttingo de Lima, poseł nadzwyczajny i min. pełnom. Cesarza Jmci Brazylii, wręczył Królowi Jmci na posłuchaniu prywatném, swoje listy wierzytelne.

— Dowiadujemy się o zniesieniu fabryk broni w Maubeuge i Charleville. Zniesienie to oddawna uchwalonem było; wstrzymywało je tylko nadzwyczajne potrzebowanie broni, jakie wyrodziło się z rewolucyi 1830, i któremu poświęcić należało wiele środków, jakieby rządowi na innej drodze więcej korzyści przynieść mogły.

— Cholera okazała się w Oranie, w Afryce.

— Na jednej z naszych rad wojskowych zdarzył się szczególny przykład uwolnienia jednego nowozaciężnego od służby. Żołnierz ten s klassy 1832, kolosalnego wzrostu i nadzwyczajnej tuszy, okazał się za wysokim do piechoty, a za ciężkim do jazdy, w której mógłby zajeździć wszystkie skarbowe konie.

— Według wiadomości z nad granic hiszpańskich jenerał Mina znowu mocno zapadł na zdrowiu, tak iż objęcie nadanego mu dowództwa na znaczny czas się zwlec musi. Przyjaciele jego lękają się nawet iż nigdy do tego nie przyjdzie. — 19*go* karliści attakowali forpoczty hiszpańskie u mostu Bidassoa, w obec wojska francuskiego.

— *Quotidienne* ogłasza długi list z Hiszpanii, z d. 21 b. m., w którym oznajmują, iż don Karlos ujrzał się przymuszonym do złożenia z dowodztwa oddziałów wojska swojego Zavala i margrabię Valdespina, którzy nie chcieli słuchać roskazów głównodowodzącego Zumalacarreguy, i okazali się nawet nieposłusznymi samemu don Karlosowi. — Tenże list daje nam szczegóły o dwóch ważnych utarczkach, w dniu 11 i 13 b. m. u miast Plencia i Bilbao. Don Karlos czynił próżne usiłowania w celu wstrzymania robot około warowni pierwszego s tych miast i cofnął się ku Bilbao.—20*go* znajdował się w Ceanuri.

— Budżety rozmaitych ministerstw hiszpańskich wynoszą ogółem, jak wiadomo, do 900 milionów realów. Lecz, osoby dobrze stanu interesów krajowych świadome, utrzymują, iż zaledwie liczyć można 600 milionów pewnego dochodu; a zatem deficit wyniesie do 300 milionów.

— Według listów prywatnych z Madrytu, 18 b. m. na posiedzeniu izby procerów zdarzył się szczególny wypadek s P. Burgos, którego zmuszono do ustąpienia z sali posiedzeń. P. Burgos, jeden z ludzi najmniej w Hiszpanii popularnych, odznaczył się jeszcze za Józefa Bonapartego okrucieństwem i chciwością. Za rządu kortezów, od 1820, znajdując się w niedostatku, chwycił się dziennikarstwa: okazał się zrazu wielkim liberalistą, następnie jednym ze stronnictwa umiarkowanych, a nakoniec rojalistą w zupełném słowa tego znaczeniu. Po 1823 potrafił wkraść się w ufność Króla Ferdynanda, został jednym z jego powierników i wysłany był do Paryża w charakterze agenta przy negocyacyi pożyczki Guebhardta. Wrócił s tej missyi z ogromnemi bogactwy, a będąc do tego stopnia nieostrożnym iż głosno się z niemi popisywał, stał się jeszcze hardziej dla wszystkich nienawistnym. Jednakże, do samej śmierci Ferdynanda VII używał ich spokojnie, i nawet był poźniej ministrem za rządów P. Zea Bermudez. Wkrótce atoli musiał wziąść dymissyą i mianowany został grandem. Owoż, podczas teraźniejszych rospraw o pożyczkach zagranicznych, wszyscy przyjaciele radzili mu ażeby nie wystawiał się na przykrości jakie dlań wyniknąć mogły ze znajdowania się na posiedzeniach izby. P. Burgos lekce ważył przestrogi: lecz zaledwie 18 b. m. ukazał się w izbie, powstało przeciw niemu powszechne szemranie, i jenerał Alava, powstawszy z miejsca, uroczyście wniósł ażeby go od rospraw usuniono, dopókiby się nie usprawiedliwił z zarzucanego mu oddawna frymarczenia papierami zagranicznych pożyczek. Wniosek ten wsparł jenerał Castagnos. Nie dano nawet głosu obwinionemu, i wniosek prawie jednomyślnie został przyjęty, w skutek czego P. Burgos zmuszonym był wyjść z izby, śród powszechnego śmiechu i krzyków.

— W Gazecie madryckiej czytamy urzędowe ogłoszenie iż Królowa Jmć regentka, z uwagi na uporczywość z jaką panujący xiążę Lucques s xiężną Beira wzbraniają się uznania rządów Krolowej Jsabelli II, postanowiła iżby pobierane przez nich ze skarbu hiszpańskiego pensye wypłacać zaprzestano.

Alexandrya. Trudności w Syryi, której posiadanie ciągle jest niepewnem, mocno przeszkadzają paszy egyptskiemu w wykonywaniu innych jego zamiarów, które daleko są ważniejsze niż utwierdzenie jego władzy w tym kraju. Kiedy Ibrahima paszę podczas ostatniej kampanii zapytywano: jak daleko iść zamierza? odpowiedział, iż iść będzie dopóty, dopóki mieszkańcy językiem arabskim mówią. Słowa te najlepiej cały systemat paszy malują. Dopełnieniem jego będzie opanowanie części arabskiego półwyspu, która dotąd zostaje niepodległą i toć to właśnie spodziewał się on dokonać po ukończeniu ostatniej wojny w Syryi. Jakoż, przedsięwziął też był niezwłocznie wyprawę przeciw Mokka i Hodeida: lecz nagła potrzeba wysłania nowych posiłków do Syryi, zmusiła go do poruczenia tej wyprawy samym beduinom, którzy przy zabraniu dwóch miast pomienionych do szczętu je zniszczyli. Plany Mehemeta-Ali względem Arabii datują od czasu kiedy się ujrzał panem Egyptu. Wyprawy przeciw Mecce i Wehabitom i zdobycie Damaszku, poddały jego władzy całą północno-zachodnią część tego kraju, lecz południowo-zachodniej panuje Imam Senny, a południowo-wschodniej Jmam Masteatu. Ukorzenie tego ostatniego jest jedną z najtrudniejszych części planu Wice-Króla. Imam posiada 4 fregaty, 6 małych wojennych statków i 4 wielkie okręty kupieckie, s których każdy dźwigać może do 22 dział, i flotta ta daleko jest silniejszą od sił morskich jakie sam pasza na morzu czerwonem posiada. Nadto, państwo Imama oddzielonem jest od środkowej Arabii pasmem gór, które łatwo przeciw znacznemu wojsku bronić można, tak iż jedyną drogą do jego granic byłyby pustynie. Dzisiejszy Imam, Seid Ibn Sultan, jest człowiek od lat 60; zostaje w najściślejszych związkach z rządem Indyj, i stale okazywał się rostropnym i przezornym od samego wstąpienia na tron. Jednakże, Mehemet Ali, pomimo tych trudności, nigdy nie rospaczał o możności zagarnienia Maskatu, i oddawna starał się o zjednanie sobie w tym kraju przyjaciół, którzyby mu przy zdarzonej sposobności usłużyć mogli. Starszy brat Imama, który przed nim panował, zamordowany został w 1808 przez stryja swojego Biddu Ibn Saaf, w nadziei opanowania władzy. Jednakże Seid potrafił mu tron ten z rąk wydrzeć i wypędzić s kraju samego Biddu, który szukał schronienia u nieprzyjaciół jego Wehabitów, w Dreżach. Po upadku tego miasta i całego państwa wehabitów w 1821 Biddu chwycił się strony zwy-

cięskich egypcyan, i odtąd zostaje w nieprzerwanej korrespondencyi z Ibrahimem paszą. Posiada on znaczny wpływ na umysły mieszkańców północnych prowincyj państwa Imama, których większa część zostaje w ręku jego krewnych. W państwie tém bowiem istnieje rodzaj rządu feudalnego, i większa część możnowładnych rodzin nienawidzi Imama, który z nich coroczny haracz z największą surowością wybiera. Na tym-to stanie rzeczy gruntuje się nadzieja paszy Egyptu iż przy pierwszej zręczności kraj ten zagarnąć potrafi. Posiadanie tych pobrzeży nie tylkoby mu zapewniło panowanie i handel na całém morzu Czerwoném, i zatoce Perskiej, lecz znacznie też mogłoby mu pomódz do utrzymywania w karności wewnętrznych pokoleń beduinów.—Ale stan Syryi dotąd mu w tych zamiarach największą jest przeszkodą.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Don Mignel, wracając z Wenecyi, przybył 22 Paźdz. do Mantui.

— Medora Byron, naturalna córka poety tego nazwiska, ukończyła niedawno pierwszą próbę swojego poetycznego talentu, który po ojcu zdaje się dziedziczyć. Jest to melodrama, które przesłała dyrektorowi teatru Victoria, który je znalazł tak wybornem iż je bez wahania się przyjął, niewiedząc nawet o nazwisku autora.

— 26 b. m., w Lipsku, położono uroczyście węgielny kamień gmachu, jakiego podobno dotąd żaden kraj nie posiadał. Jest to giełda xięgarska, która będzie środkowym punktem xięgarskiego handlu całej Europy, i umysłowym ogniskiem wszystkich narodów i krajów.—Ostatniemi dniami wyszedł też w Lipsku katalog ostatniego xiążkowego jarmarku, który zawiera 3,092 dzieł nowych.

— Xiążę Leuchtenberg przybył 25 b. m. do Münich, gdzie, nazajutrz, kawaler Bayard złożył mu szpadę przeznaczoną dlań testamentem don Pedra.

— Z Niemiec donoszą że choroba oczu na którą cierpi xiążę Jerzy Cumberland bynajmniej się nie zmniejsza i że nie ma nadziei zachowania mu wzroku.

— Według wiadomości, odebranych z Islandyi, grasuje tam epidemija, podobna do cholery. Plaga ta wielkie sprawia spustoszenia i tak już wyludniła osady, że niema dość ludzi do pilnowania trzód.

Statystyka.

WYCIĄG ZE ZDANIA SPRAWY MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH Z ROKU 1833.

Zakonnicy Rzymsko-katoliccy w Państwie Rossyjskiem. W roku 1833 było 18 zakonów, na 113 klasztorów, w których liczba ogólna zakonników wynosiła 2200. Od 1 Grudnia 1832 do 1 Grudnia 1833 s tej liczby umarło 208, a w tymże okresie wstąpiło do zakonów 19 (w tej liczbie do zakonu Missyonarzów 15)—Zakony utrzymywały szkół powiatowych 16 o 2,185 uczniach, i parafialnych 31 o 827 uczniach, szpitalów 7 o 158 mających w nich opatrzenie, domów przytułku (богадѣлень) 67 o 557 mających w nich opatrzenie. — Liczba parafij s klasztorami połączonych wynosiła 63, liczba kościołów, filialnych czyli oddzielnych kaplic, zakonnikami osadzonych 80, a ogół parafian dla których zakony sprawowały kapłańską posługę 148,979. — Najliczniejsze zakony były Dominikański i Bernardyński. Pierwszy w 30 klasztorach miał 551, drugi w 22 klaszt. 605 zakonników. Oba te zakony utrzymywały najwięcej parafialnych szkół i domów przytułku. Dominikanie szkół powiatowych 4, parafialnych 9, domów przytułku 24, parafij 20. Bernardyni szkół powiatowych 3, parafialnych 7, domów przytułku 14, parafij 11. Najwięcej szpitalów utrzymywali Bonifratrzy, a mianowicie 5 i Rochici 2. — Zakony były następujące: Dominikanie, Franciszkanie, (klaszt. 10) Bernardyni, Karmelici Bosi (6), Karmelici dawnej reguły (6), Kanonicy Lateraneńscy (4), Kanonicy regularni (1), Missyonarze (6), Trynitarze (3), Augustyanie (2), Benedyktyni (3), Cystersi (1), Maryjanie (1), Kapucyni (4), Reformaci (1) i Rochici.

Zakonnice Rzymsko-Katolickie w Państwie Rossyjskiem. W roku 1833 były zakony następujące: Wizytki (klaszt. 2) Dominikanki (2), Benedyktynki (7), Bernardynki (6), Karmelitki (2), Brygidki (2), Ś. Katarzyny (1), Cysterki (1), Siostry Miłosierdzia (14), Maryjawitki (15). Klasztorów w ogóle liczono 52, w nich zakonnic 578, siostr zakonnych 52, w nowicyacie 36. W tej liczbie umarło i wystąpiło od 1 Grudnia 1832 do 1 Grudnia 1833 r. 24, wstąpiło 23 (do Benedyktynek 10). Zakony utrzymywały 33 zakładów nauki dla dziewcząt o 1250 uczennicach. Najwięcej takich zakładów utrzymywały Siostry Miłosierne 9, (o 657 uczennicach) Mariawitki 9 i Benedyktynki 6.—Siostry Miłosierne w 15 szpitalach opatrywały 3,588 osób. W 12 domach przytułku przy zakonach miało opatrzenie 275 osób.

Duchowieństwo świeckie Rzymsko-Katolickie w Rossyi. W roku 1833 w sześciu dyecezyach: Mohilewskiej, Wileńskiej, Żmudzkiej, Łuckiej, Kamienieckiej i Mińskiej liczono kościołów katedralnych, kollegiat i infulatur 11, kościołów parafialnych 950, kościołów filialnych czyli oddzielnych altaryj 178, altaryj przy kościołach 272, kaplic 953. Przy katedrach i kollegiatach było prałatów 31, kanoników 62, mansyonarzy 35. Przy kościołach parafialnych proboszczów 589, administratorów 272, xięży filialnych 122, altarystów 133, wikaryuszów 689, kapelanów przy zakonach panieńskich 14, kapelanów u obywateli 55. Od 1 Grudnia 1832 do 1 Grudnia 1833 umarło kapłanów 67, kleryk 1. Wstąpiło kapłanów 54 (w dyecezyi Wileńskiej 21), kleryków 40 (w dyecezyi Żmudzkiej 22). — Liczba ogólna parafian wynosiła 2,334,941 (Najwięcej w dyecezyi Wileńskiej 848,677, w Mohilewskiej 502,850, w Żmudzkiej 391,775). — Seminaryow było 13, w nich kleryków 217. Świeckich szkół duchowieństwo utrzymywało 201 o 7,638 uczniach. — Domów przytułku utrzymywało duchowieństwo 566 o 4,449 mających w nich opatrzenie. *(d. c. p.)*

Печатать позволяется. С. Петербургъ. 1-го Ноября, 1834. *Ценсоръ П. Гаевскій.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.